

THE REALISTIC GROTESQUE POETICS IN MODERN ENGLISH LITERARY WORKS

The article deals with the investigation of the realistic grotesque poetics peculiarities in contemporary prose works by the most outstanding English literature representatives – Kurt Vonnegut, Muriel Spark and Irwin Shaw. The typical techniques of grotesque creating have been analyzed, which is realized at different levels of the work artistic system including the plot, composition and image system levels and which is a characteristic of the author's individual style.

Key words: fiction prose work, grotesque, realism, idiosyle.

УДК 82-312.1

Бикова Т.В., докт. філол. н., доцент,

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова, м. Київ

АВТОРСЬКА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ГУЦУЛЬСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ У ХУДОЖНІЙ ПРОЗІ О. МАКОВЕЯ

У статті подається художня рецепція авторського інваріанту гуцульського світогляду на прикладі аналізу малої прози Осипа Маковея. Доводиться позиція про успадкування письменниками-модерністами попередньої літературної традиції реалістичного письма у відтворенні своєрідної гуцульської моделі світу.

Ключові слова: гуцульський текст, мала проза, модернізм, реалістичне письмо, авторська інтерпретація

Основним предметом рецепції гуцульського тексту передмодерністів і модерністів Галичини пер. десятиліть ХХ ст. стало відображення стану рідного краю та його автохтонних мешканців у часи доленосних змін початку ХХ ст., зважаючи на карби історичної і сучасної долі/недолі Верховини за старими й новими владарями, нівеляційні впливи часу й універсальні «знаки вічності». Прозові гуцульські тексти західноукраїнських авторів також успадкували з попередньої внутрішньої літературної традиції – насамперед І.Франка, – підходи до конструювання гуцульської моделі світу в її константних і динамічно змінних параметрах, інваріантних і коваріантних рисах, індивідуальних і універсальних прикметах.

Саме тому є **актуальним** вивчення авторської інтерпретації гуцульського світогляду у творчості західноукраїнських письменників, зокрема О.Маковея і Б.Лепкого при окресленні зв'язків людини гірського світу з рідним йому природним довкіллям, що відтворювало насамперед гуцульський пантеїзм світосприймання.

Метою статті є розкриття авторського світогляду у змалюванні природи рідного краю, зміни у її сприйнятті, зважаючи на різні історичні реалії, які суттєво скоригували ставлення автохтонів до навколишнього світу і суспільства.

В.Гнатюк у «Нарисі української міфології» свого часу зазначав, що віра предків у те, що «вся природа жива, повна всякого дива, а в ній усе думає й говорить нарівні з людьми та богами» [1: 39; 2]. Ця гуцульська тягла традиція, вкупі з визначальними впливами дійсності, продовжували формувати особливу рецепцію краю у художній прозі Галичини модерної доби.

В українському письменстві поч. XX ст. мала проза О.Маковей вирізняється оригінальністю опрацювання гуцульської теми, нестандартністю її олітературнення. Насамперед митець творчо розвинув соціальні мотиви народного буття, традиційні для реалістичної «франківської» школи др. пол. XIX ст. Оповідання «Туга» (1901) належить до текстів, що започаткували тему еміграції українців за океан. А «нарис» «Поза правом» (1908), з використанням сатиричних конотацій письма, розкрив тиск чужої бюрократичної держави на життя старого гуцула.

Майстерна художня подробиця, самотнє дерево на зарінку над Прутом із пейзажної зав'язки «Туги» символічно проектує відповідний екзистенційний стан старого газди. Притомленість Прута, тиша околиці над його берегами, бажання олюденного водяного млина (рідкісним у літературі є його етнографічно точний опис) відплисти у безвісті, унеможливлене лозиновими косицями та сприсами з ялиць, – усе це складає антиципаційне джерело мотиву еміграції родини старого мельника до Манітоби.

Ці реалії західноукраїнської дійсності дають підстави вписати сюжет у контекст історії саме гуцульського краю. Крім уже згаданих деталей місцевого колориту, на Буковинську Гуцульщину у тексті вказують традиційні назви частин народної «ноші» та спорядження гуцулів-«бадік»: сердак, тайстра і черес, киптарик і постолі. Такого ж походження лексичний компонент, у складі якого домінують слова на означення знарядь і результатів праці тощо – «ділетка кукурудзи», «кулеша», «підок» (горище), «лабуз», «граті» (вила), «шопа», «сперти», «студено», «флекеви». Характерними є і народна вказівка на час («другої богородиці»), поширена старосвітська стрижка мельника.

Гуцульськими реаліями в оповіданні О.Маковей оперує не лише природно й доречно, а й самотньо. Так, він, по-перше, застосував апробований у «Клопотах Савчихи» прийом оповіді двох «включених» нараторів, що збагатило викладові проєкції твору. По-друге, письменник долучив до сповіді гуцула, зворушливо вірного рідним хаті й селу, епістолярне свідчення молодших членів родини про їх життя у Канаді. Об'єктивно лист засвідчив більшу змогу переселенців позбутися нужди і доробитися статків, але й освітньо-релігійні проблеми їх існування на далекій чужині, куди їхати треба було з місяць морем і землею. Таких відстаней і не уявляв собі старий батько з с.Жучка (до речі, ця назва практично автентична: село Стара Жучка, щоправда, не з Гуцульщини, а Чернівецького повіту, 1946 р. сильно постраждало від голоду. – Т.Б.).

Нарешті, показово: О.Маковей вивів родовід героя з «Великої України», наділив його символічним прізвиськом-геонімом Українець. Усе це дало підставу для історіософського журливого коментаря: «Дивна доля! Прадіди утікли з України в Буковину, а правнуки утікли аж за море в Америку! І чому ж то тісно українцям на своїй землі?..» [3: 223]. Тобто ідейне спрямування «Туги» співзвучне антиеміграційному пафосові фольклорних і літературних творів межі XIX і XX ст. Недарма ж О.Маковей акцентував розполовинення родин на Гуцулі, драму покинутості старих буковинців, метафізичну тугу нації вдома і на чужих берегах.

Протагоністом «Поза правом» теж є старий гуцул-удівець. Юра Боднарюк «Високо в горах, у Вижницькій повіті, під самою полониною, жиє собі» у перегнилій колибі. Коли б не каміння на даху, то гірські вітри здули б її в яр, як суху галузу, згідно з народнопісним порівнянням. Об'єктивно-епічна ретроспектива розкрила історію героя в дусі традиційних гуцульських співанок-хронік: крашу хату Юри над Черемошем, його садок і поле забрав за борги «псявіра» Янкель. Лише незвичайний сюжетний поворот (Боднарюк «пішов у верхи, мов медвідь») дає можливість «природній» людині повернутися до її автентичного – старосвітського – життя. Як справжній верховинець, Юра влітку пас вівці на полонині, повертаючися до хати на зиму. «З тих верхів, – відтворює автор традиційний спосіб життя старших віком представників «пастушої цивілізації» Гуцульщини, – він уже мало коли сходить униз, хіба що треба ему тютюну або кулеші» [3: 404].

Такого типу ескейпізм передбачає зовсім малий інтерес до того, що робиться у долах. Тож Юра не уявляє, що гуцульські гори з лісами вже не «свобідні», а записані у державних «грундобухах», і що вже не вільно брати з лісу трохи дровець чи навіть лозу для вужівки. У родовій свідомості горян це ніякий не гірх: бо «хто ж се насадив ті чудові ліси? Бог один, а не пани! А бог не такий, як люди, бог добрий...» [3:405]. Коли ж зрубав Боднарюком у лісі православного релігійного фонду конфіскував побережник, той не сприйняв усерйоз погрозу арешту і вночі зрубав ще одну. Відсидівши за ухвалою винницького суду, безгрошівний чоловік зі стоїчним спокоєм, як іронічно стилізує автор, на своєму верхові байдуже курив гуцульську люльку на короткім цибулі, доки борг усе зростав.

Психологічно переконливо (що опосередковано підтверджує й оповідання «Святий Николай у гарті» Марка Черемшини) О.Маковей показав «ізсередини», що ніякі езекуції й інтабуляції на свідомість гуцула не діяли. Адже, згідно з невласне-прямою мовою, його хатина від них не ставала нижчою, а кулеша смакувала, як і раніше, – коли її мав. А що на ліцитовану гнилу хатчину в самих верхах покупців не знайшлося, то всією логікою розвитку сюжетобудови галицький автор довів: поза австрійським цивільним правом можуть стати лише такі, як Юра. Пасучи чужі вівці понад хмарами, немов який пастуший бог, він неначе відділився від землі з її буденними турботами «непрохідними сивими мурами». У філософському, а не соціальному закінченні оповідання герой, і сам окутаний хмаркою диму від файки, по-філософськи спокійно «дивився задумливо на далекі сині верхи гір» [3: 405], що відповідає статечній ментальності гуцульських бадік.

Поряд із оновленням реалістичного дискурсу елементом родової філософічності О.Маковей розбудував іронічні вектори «гуцульського письма» («Опришки»), художньо презентував самотні сюжетні відгалуження і нетрадиційні персонажі у межах гірської теми («Гірке життя»). Наприклад, письменник вигадливо опрацював мотив «допотопних диких борів» Карпат, де колись блукали мамонти, ввівши його в іронічний контекст мук творчості новочасного літерата. В оповіданні «Зуб мамута» передмодерністська гра з «доісторичною» темою мала наслідком сконструювання двох текстів у третьому – віршованих куплетів і новели про існування «кривозубих мамутів» над Прутом (До речі, сучасні наука вважає, що у льодовиковий період мамонти у Карпатах таки водилися. – Т.Б.).

Незвичайною, без аналогій серед інших гуцульських текстів української літератури, є вихідна ситуація оповідання «Мертве місто» (опубл. 1920) з антивоєнної збірки «Кроваве поле» О.Маковея. Страшні імпресії, викликані руїнами звичайного підгірського

містечка у свідомості сотника-письменника – професійного «колекціонера» вражень, змінила несподівана поява аероплана. Панок в одязі репортера довідався від сотника, що літак справді приземлився в Карпатах над Черемошем. Гуцульська місцевість, на відміну від аналізованих творів Уляни Кравченко, С.Яричевського чи й самого О.Маковей, на цей раз не виступає джерелом краси, не є засобом «курування» душі чи об'єктом параісторичних візій.

Руйнування краю, трагедії тисяч родин – жахливе нещастя з загальнолюдського становища. З точки зору всякого митця, згідно з сотником, – це «чудо своєрідної, трагічної краси» [4: 239]. А з погляду пекла, представленого орденоносним Ексцеленцією та його прислужником-репортером, – «незвичайна заслуга», варта найкращих відзнак. І хоча О.Маковей оформив цю умовну ситуацію як моторошний сон сотника, наяву проступають новочасні реалії. Так, у виграші від руйнації міста залишаються не лиш інfernальні сили, а й «жидівські» погорільці. Вони одержали таку значну грошову допомогу з Австрії й Америки, що й самі з користолюбства перетворилися на паліїв і «помалу спалили решту міста» [4: 240].

Незвичну зміну ролей у гуцульському тексті письменника показує також оповідання «Опришки» (1922) з іронічної книжки малої прози «Прижмуреним оком». Воно стосується подій на терені «Східної Малополющі» (О.Маковей цим топонімом без сенсу свідомо профанував, на нашу думку, офіційну терміносистему і риторичку польської держави, спрямовану на довічну анексію західноукраїнських земель. Адже префікс-означення «Мало...» (грецьке «Мікра...») називає власне ті землі, які служили давнім автохтонним ядром держави. Тож до «Малополющі» можна віднести Краків, але в жодному разі не Гуцульщину, Львів, Холм, Перемишль і все «Закерзоння» – історично українські території. – Т.Б.) й обіграє несподівану паралель між множенням у повоєнних лісах опришків і... диких свиней. В інтерпретації іронічно відстороненого наратора відновлення «колишньої романтики» зі словацькими Яносіками й гуцульськими Довбушами – тих «правдивих лісових опришків, котрих колись оспівували поети цілого світу!» [4: 325], – належить до величних здобутків війни. Адже на її продовження скидається згадка про два вбивства й кілька грабунків, що не узгоджується з констатацією мовцем робінгудівства новітніх опришків.

Зустріч із ними театральної трупи, славної «талантами», колоритно представила, хто є хто. Показово: появу «опришка» у військовому однострої з крісом немовбито матеріалізувала пісня «Гей, браття опришки, долийте до чарки!» (оригінальний текст М.Устияновича дає іншу редакцію «...налийте горілки»), яку не проспівав – проревів, мов чотири воли, «преславний» Дяченко. Тільки-но появившись, опришок чистою ... польською мовою похвалив його бас і таки долив до чарки.

Дотепність гумору й іронії – прикметна риса всього твору, де «пан капітан опришків» виявляється не лише чорнявим красунем-офіцером, а й колишнім студентом учительської семінарії, меломаном, здатним упасти в тяжку задуму від козацьких пісень, а також завзятим театралом. Більше того, він влучний критик акторів, зосібна Ванди Степової (польське ім'я свідомо не відповідає українському псевдоніму), яка колись його зрадила. Парадоксально звучить пропозиція ватага прийняти трупу до своєї «дружини» – разом із паном директором, «бо то опришок більший, як я». Комічною, в дусі «Драми без горілки» В.Самійленка, є «мізансцена», коли всі шукають протагоністку Марусю, щоб заграли

«Не ходи, Грицю», а та небавом вертається з нічного лісу з одним опришком (можливо, це пародійна алюзія на «Камінну душу» Г.Хоткевича).

Неначе Довбуш, капітан щедро віддячив за виставу ...доларами (пародійний щодо літературної Довбушіани хід). Комізм не зникає й тоді, коли справджуються слова ватажка про поліцейську облаву, що помилково сприймає трупу за опришків, аж поки комісар не визнав нейтралітет артистів, котрі «на сцені говорять по-українськи, між собою по-польськи, а штуки виставляють найрадше жидівські» [4: 331]. Гумор ситуації, що поєднує можливе й неможливе, стилістично маркує фінал. У ньому тихого вечора у тому ж лісі опришки їли сернину, пили за здоров'я артистів і жандармів, а один із них «занявжав» «Гей, браття опришки!». Твір О.Маковей, багатий на іронію й гумор, життєві контрасти й суперечності, умовно реконструював «найпізніше опришківство» початку ХХ ст.

Таким чином, вивчення гуцульських текстів західноукраїнських письменників дає змогу досягнути розмаїття авторських інваріантів інтерпретації народної верховинської онтології світу та, відповідно до історичних, соціальних, побутових і психологічних реалій. У схожому ракурсі для сучасного дослідника науково цікавим є вивчення гуцульських міфологічних джерел творчих надбань інших західноукраїнських та наддніпрянських письменників У. Кравченко, Б. Лепкого, О. Олесея, І. Франка, В. Щурата та С. Яричевського.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гнатюк В. Нарис української міфології / В. Гнатюк. – Львів, 2000. – 264 с.
2. Гнатюк В. Причинки до пізнання Гуцульщини / В. Гнатюк // Записки Наукового Товариства імені Шевченка НТШ. – Львів, 1917. – Т. СХХІІІ – СХХІV. – С. 1 – 58.
3. Маковей О. Твори: В 2 т. / О. Маковей. – К.: Дніпро, 1990. – Т.1. – 719 с.
4. Маковей О. Твори: В 2 т. / О. Маковей. – К.: Дніпро, 1990. – Т.2. – 544 с.

Быкова Т.В., докт. филол. н., доцент,
Национальный педагогический университет
имени М.П. Драгоманова, г. Киев

АВТОРСКАЯ ИНТЕРПРЕТАЦИЯ ГУЦУЛЬСКОГО МИРОВОЗЗРЕНИЯ В ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ПРОЗЕ О. МАКОВЕЯ

В статье представлена художественная рецепция авторского инварианта гуцульского мировоззрения на примере анализа малой прозы Осипа Маковей. Поднимается вопрос о наследовании писателями-модернистами предыдущей литературной традиции реалистического письма в воспроизведении своеобразной гуцульской модели мира.

Ключевые слова: гуцульский текст, малая проза, модернизм, реалистичное письмо, авторская интерпретация

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Видавничий дім Дмитра Бураго

*****

Наукове видання

«МОВА І КУЛЬТУРА»

Випуск 20

Том III (188)

Київ
2017

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко

Издательский дом Дмитрия Бураго

*****

Научное издание

«ЯЗЫК И КУЛЬТУРА»

Выпуск 20

Том III (188)

Киев
2017

М 74 МОВА І КУЛЬТУРА. (Науковий журнал). – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2017. – Вип. 20. – Т. III (188). – 428 с.

Наукове видання «Мова і культура» засноване у 1992 році

Видання зареєстроване Міністерством юстиції України.

Свідоцтво КВ № 12056-927ПП від 4.12.2006 р.

Затверджено постановою президії ВАК України

від 18 листопада 2009 р. № 1-05/5

ISSN 2522-4948 (Online), ISSN 2522-493X (Print)

Засновники:

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Видавничий дім Дмитра Бураго

Видається за рішенням Вченої ради Інституту філології

Київського національного університету імені Тараса Шевченка від 19.02.2007 р.

Головний редактор Д. С. Бураго

Редакційна колегія:

д-р філол. наук, проф. *С. Д. Абрамович*, канд. філол. наук, доц. *П. П. Алексєєв*;
д-р філол. наук, проф. *В. М. Бріцин*; д-р філол. наук, проф., академік АН ВШ України *Ю. Л. Булаховська*; д-р філол. наук, проф. *О. П. Воробйова*; д-р філол. наук, проф., академік АН ВШ України, заслужений працівник ВШ України *Л. П. Іванова*;
д-р філол. наук, проф. *Т. В. Клеофастова*; д-р філол. наук, проф. д-р філол. наук, проф. *Ю. І. Корзов*; д-р філол. наук, проф. *Н. В. Костенко*; д-р філол. наук, проф. *О. О. Корнієнко*;
д-р філол. наук, проф. *Г. Ю. Мережинська*; д-р філол. наук, проф. *А. К. Мойсієнко*;
д-р філол. наук, проф. *Ю. Л. Мосенкіс*; д-р філол. наук, проф. *Н. Г. Озерова*; д-р філос. наук, проф., академік НАН України *О. С. Онищенко*; д-р пед. наук, канд. філол. наук, проф. *Г. В. Онкович*; д-р філол. наук, проф. *Т. А. Пахарєва*; д-р філол. наук, проф. *Г. Ф. Семениук*; д-р філол. наук, проф., академік НАН України, заслужений діяч науки і техніки України *В. Г. Скляренко*; д-р філол. наук, проф. *Н. В. Слухай*; д-р філол. наук, проф. *О. С. Снитко*; д-р філол. наук, проф. *Е. С. Соловей*; д-р психол. наук, проф., член-кор. АПН України *Н. В. Чепелева*.

ПСИХОЛОГІЯ МОВИ І КУЛЬТУРИ

<i>Лещенко Т.О., Тукова Т.В.</i> КОМПЛІМЕНТ ЯК ПРОЯВ МАНІПУЛЯТИВНОЇ ТАКТИКИ ПОЗИТИВУ В МЕДИЧНОМУ ДИСКУРСІ.....	5
--	---

МОВА СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА

<i>Нетлюх Ю.А.</i> СОЦІАЛЬНІ ВИМІРИ ТАНЦЮ У ПРОЗІ ГАЙНРІХА ГАЙНЕ.....	11
---	----

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ТЕКСТУ

<i>Дюжєв С.А.</i> ОНТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВСТАНОВЛЕННЯ СЕМАНТИЧНОГО ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «MIND» (АНАЛІЗ ПРАКТИКИ ПЕРЕКЛАДУ ТА ТРАКТУВАННЯ З ПОЗИЦІЙ КРЕАТИВНО-РЕКУРСИВНОЇ КОНЦЕПЦІЇ РОЗСЕЛЕННЯ)	19
<i>Коврига Ю.В.</i> ВСТАВНАЯ НОВЕЛЛА В РОМАНЕ Л. УЛИЦКОЇ «КАЗУС КУКОЦКОГО» В АСПЕКТЕ ЛІТЕРАТУРОВЕДЧЕСКОЙ ТАНАТОЛОГИИ.	27
<i>Шэнь Б.</i> СТИЛИСТИЧЕСКИ МАРКИРОВАННЫЕ ФОРМЫ РЕЧЕВОГО ЭТИКЕТА В ПОВЕСТИ Л. Н. ТОЛСТОГО «ДЕТСТВО»: СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧЕСКИЙ И ЛИНГВОКУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТЫ	33
<i>Сяо Ваньнин</i> РУССКАЯ МЕТАФОРИКА В ЛЕКСИКОГРАФИЧЕСКОМ АСПЕКТЕ. .	38
<i>Охріменко О.А.</i> ФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ ТЕРМІНОСИСТЕМИ У ПОДАТКОВОМУ ТЕКСТІ.	43
<i>Жижєма О.О.</i> КОЛЬОРОЛЕКСЕМИ ЯК ЗАСІБ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКОГО ОСМИСЛЕННЯ КАРТИНИ СВІТУ У ТВОРЧОСТІ СЕРГІЯ ЖАДАНА	47
<i>Близнюк К.Р.</i> ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ ЯК ФРАГМЕНТ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ СЕМАНТИЧНОГО МІКРОПОЛЯ «COURAGE» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ).	52
<i>Ясюк И.В.</i> ЛІТЕРАТУРОВЕДЧЕСКИЕ И КРИТИЧЕСКИЕ РАБОТЫ М. ПИОТУХОВИЧА СЕРЕДИНЫ 1920-Х В ТОГДАШНЕЙ ЛИТЕРАТУРНОЙ СИСТЕМЕ.	59

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ

<i>Билялова С.С.</i> ПОЛИСЕМИЯ СОМАТИЗМА «РУКА» В КРЫМСКОТАТАРСКОМ И ТУРЕЦКОМ ЯЗЫКАХ.....	66
---	----

ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРИ

<i>Губская О.Н.</i> РЕЦЕПЦИЯ ЛИТЕРАТУРНОГО НАСЛЕДИЯ М. ГОРЕЦКОГО В КОНТЕКСТЕ СОВРЕМЕННОЙ КУЛЬТУРЫ	74
<i>Чень Ч.</i> ЖАНР РАССКАЗА В ПРОЗЕ ДЛЯ ДЕТЕЙ И В ТВОРЧЕСТВЕ РАДИЯ ПОГОДИНА	80
<i>Добробабина О.</i> МИФ О «ГРЕХОПАДЕНИИ» В ПОВЕСТИ Л. Н. ТОЛСТОГО «ДЬЯВОЛ».....	86
<i>Міресашивілі М.Е.</i> ЛІТЕРАТУРА «ВІДЛИГИ» В ГРУЗІЇ ТА БОРИС ПАСТЕРНАК ...	92
<i>Петриашвили О.М.</i> КОНЦЕПЦИЯ ЛЮБВИ В НОВЕЛЛАХ «ТЕМНЫЕ АЛЛЕИ» И. А. БУНИНА.....	98
<i>Бураго Д.С.</i> УЛЕТЕВШАЯ ГЕСТИЯ. ДОМ, СЕМЬЯ И РЕВОЛЮЦИЯ В ВОСПОМИНАНИЯХ Н. П. СЛЕПУШКИНА	103
<i>Гончаров В.</i> ВЛИЯНИЕ ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ НА ТВОРЧЕСТВО К.Т. КИРИЕНКО И П.К. ПРОНУЗО.....	118

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ

<i>Bidnenko N.P., Zajerko O.</i> ON THE PROBLEM OF TRANSLATING INTERNATIONALISMS IN MODERN ENGLISH MEDIA DISCOURSE INTO UKRAINIAN.....	123
<i>Bidnenko N.P.</i> THE PECULIARITIES OF PATENT LITERATURE AND THE PROBLEMS OF ITS TRANSLATING INTO UKRAINIAN.....	128
<i>Міцкевіч В.</i> ПРАБЛЕМЫ ПЕРАДАЧЫ НАЗВАЎ ГЕАГРАФІЧНЫХ АБ'ЕКТАЎ ЧАРНАГОРЫІ НА БЕЛАРУСКУЮ МОВУ.....	132
<i>Щасливая Н.С.</i> ОСОБЕННОСТИ ВОСПРОИЗВЕДЕНИЯ ИНТЕРТЕКСТУАЛЬНЫХ ЭЛЕМЕНТОВ ПОЭМЫ Е. ЕВТУШЕНКО «БАБИЙ ЯР» В АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ПЕРЕВОДАХ	139
<i>Галема О.Р.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НІМЕЦЬКИХ СТАЛИХ СЛОВОСПОЛУЧЕНЬ З ДІСЛІВНИМ КОМПОНЕНТОМ НА ОСНОВІ ЗБІРКИ «БУЛА СОБІ ГАЛИЧИНА...».....	146

<i>Лєсна (Лїсна) Г.М.</i> ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ ПЕРЕКЛАДУ БЛИЗЬКОСПОРІДНЕНИХ МОВ (У КУРСІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ)	151
<i>Стрілецька С.В.</i> ТЕКСТИ РІЗНИХ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ СТИЛІВ З ПОЗИЦІЙ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОГО АНАЛІЗУ	156
<i>Голі-Оглу Т.В.</i> ФОНОСЕМАНТИЧНІ ОДИНИЦІ В ІМПРЕСІОНІСТИЧНОМУ ТЕКСТІ М. КОЦЮБІНСЬКОГО: ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ І ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ ВИМІРИ.	162
<i>Білас А.А.</i> УКРАЇНСЬКЕ РОЗМОВНЕ МОВЛЕННЯ ЯК КОРПУС ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ ВІДПОВІДНИКІВ	168
<i>Данкевич Т.М.</i> ХИБНІ ДРУЗІ ПЕРЕКЛАДАЧА (НА ПРИКЛАДІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ).	176
<i>Самедова Улькер Кудрет гызы</i> ПЕРЕВОДЫ ИЗ ЗАПАДНОЙ ЛИТЕРАТУРЫ И ФОРМИРОВАНИЕ ЖАНРА РОМАНА В ТАНЗИМАТСКОМ ПЕРИОДЕ	180
<i>Ллюхін О.М.</i> ЄВРОПЕЙСЬКА ЕКСПАНСІЯ НА МАЛАЙСЬКО-ПОЛІНЕЗІЙСЬКІ ЗЕМЛІ: ПЕРШІ МОВНІ КОНТАКТИ	188
<i>Бовсунівська Т.</i> КРИЗА КЛАСИЧНОЇ ПОЕТИКИ НАПРИКІНЦІ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТЬ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇЇ ПОДОЛАННЯ	193
<i>Шевченко Л.И.</i> ПОЭТИКА ПЕЙЗАЖА В КНИГЕ ОЛЕГА ПОСТНОВА «ПОЦЕЛУЙ АРЛЕКИНА»	200
<i>Клеофастова Т.В.</i> ФУТУРОЛОГИЧЕСКИЕ КОНЦЕПТЫ В ЛИТЕРАТУРЕ ПОСТМОДЕРНА	209
<i>Трофимова-Герман А.</i> К ВОПРОСУ О ПРЕТЕКСТАХ ПЬЕС Ф. СОЛОГУБА: «ВЕЧНАЯ СКАЗКА» С. ПШИБЫШЕВСКОГО	217
<i>Шкляєва Н.В., Николук Т.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІКИ ШАЦЬКОГО ПРИОЗЕР'Я.	223
<i>Торговец М.А.</i> О СВОЕОБРАЗИИ ЛИРИЧЕСКОГО СУБЪЕКТА В СОВРЕМЕННОЙ ЖЕНСКОЙ ПОЭЗИИ	229
<i>Чжоу Хунвей</i> ОСМЫСЛЕНИЕ ЛИНГВОКУЛЬТУРНОГО ПОТЕНЦИАЛА ЛЕКСЕМЫ СЕРДЦЕ СОВРЕМЕННОЙ ЛИРИКОЙ.	235
<i>Ткачук Р.Ф.</i> ТРАКТАТ АНТОНІЯ СЕЛЯВИ «ANTELENCHUS, TO IEST ODPIS NA SCRYPT USZCZYPLIWY ZAKONNIKOW CERKWI S.DUCHA, ELENCHUS ZWANY» В КОНТЕКСТІ ПОЛЕМІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ XVII СТ.	241
<i>Коляденко О.О.</i> ТЕРМІНОПОНЯТТЯ “ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ” У ЛІНГВІСТИЦІ.	257

Кривенко Г.Л. ДО ПРОБЛЕМИ ПОРІВНЯННЯ В КОРПУСНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ ДИСКУРСУ	266
Спотар-Аяр Г.Ю. ВИРАЖЕННЯ МОДАЛЬНИХ ВІДТІНКІВ У ПЕРИФРАСТИЧНИХ ФОРМАХ ДІЄСЛОВА СУЧАСНОЇ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ	271
Брижіцька І.П. ОДНЕ ІЗ ДЖЕРЕЛ ТЕКСТУ РОМАНУ П. КУЛІША «АЛЕКСЕЙ ОДНОРОГ» (ЧОРНОВИЙ АВТОГРАФ ПОЧАТКУ ДРУГОГО ТОМУ).....	282
Мусаев Ш. ВОПРОСЫ ИНТЕГРАЦИИ В ЕВРОПУ В ТВОРЧЕСТВЕ М. Ф. АХУНДЗАДЕ.....	288
Данкевич Т.М. ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИСУ АНГЛІЙСЬКОЇ РОЗМОВНОЇ МОВИ	294
Алексеева А.П. НАСЛЕДИЕ КАТОЛИЧЕСКОГО ВЗГЛЯДА НА СЕМЬЮ В РОМАНЕ Г. ФЛОБЕРА «ВОСПИТАНИЕ ЧУВСТВ» И В РОМАНЕ АНИТЫ ШРИВ «РОКОВАЯ СВЯЗЬ» (А. SHREVE. TESTIMONY).....	297
Генералюк Л. ІСТОРІОСОФСЬКА МОДЕЛЬ РОСІЇ В ТРАНСКРИПЦІЇ МАКСИМІЛІАНА ВОЛОШИНА	300
Маркелова А.А. ЕТНОСИМВОЛІКА ЗООНІМІЧНОГО ХАРАКТЕРУ У ПОЕЗІЇ УКРАЇНСЬКИХ ШІСТДЕСЯТНИКІВ	309
Задорожний В.Б. АКЦЕНТНІ ПАРАМЕТРИ ДІЄСЛІВ, ЩО ВИРАЖАЮТЬ ОДНАКОВУ ДІЄСЛІВНУ ДІЮ	314
Блинова І.А. ПОЕТИКА РЕАЛІСТИЧНОГО ГРОТЕСКУ СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ ТВОРІВ	325
Бикова Т.В. АВТОРСЬКА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ГУЦУЛЬСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ У ХУДОЖНІЙ ПРОЗІ О. МАКОВЕЯ.	330
Квирикадзе Н. НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ ХУДОЖЕСТВЕННОГО ОБРАЗА ЭМИЛИИ (ПО ТРАГЕДИИ ЛЕССИНГА «ЭМИЛИЯ ГАЛОТТИ»).	335
Ковалевич И.О. ОККАЗИОНАЛЬНОЕ СЛОВОПРОИЗВОДСТВО В СФЕРЕ РАЗГОВОРНОЙ РЕЧИ (НА МАТЕРИАЛЕ ОККАЗИОНАЛЬНЫХ СУБСТАНТИВОВ).	339
Любецкая Е.П. СТАНДАРТИЗАЦИЯ БЕЛОРУССКОЙ ТЕРМИНОЛОГИИ В КОНТЕКСТЕ МЕЖДУНАРОДНЫХ ТЕНДЕНЦИЙ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ НАЦИОНАЛЬНЫХ ТЕРМИНОСИСТЕМ	347
Чеховская О.Л. ПРИНЦИПЫ ПОСТРОЕНИЯ ИНТЕГРИРОВАННЫХ УРОКОВ РУССКОГО И АНГЛИЙСКОГО ЯЗЫКОВ В НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЕ.....	355
Терещенко С.І. ФРАЗЕОЛОГІЗМИ В КАЗКАХ ВОЛОДИМИРА КОРОТКЕВИЧА: СЕМАНТИКО-СТИЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ВІДОБРАЖЕННЯ В СУЧАСНІЙ БІЛОРУСЬКІЙ ФРАЗЕОГРАФІІ	362

Костовська А.В. ВІД МОВИ ВОРОЖНЕЧІ ДО МОВИ ПОРОЗУМІННЯ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ	369
Касянчук Н.М. ТЕМАТИЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ	376
Вакулич М.І. АНТРОПОНІМИ БАЛТІЙСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ У СТРУКТУРІ СТАРОУКРАЇНСЬКОЇ АНТРОПОНІМНОЇ ФОРМУЛИ XIV – ПОЧ. XVII СТ.	380
Соколова Г.П. О КАТЕГОРИЗАЦИИ ПРОСТРАНСТВА И ПРОСТРАНСТВЕННОМ ФЕНОМЕНЕ А. БЕЛОГО: СТРАНСТВОВАНИЯ МЫСЛИ И СОЗЕРЦАНИЕ ДУХА	386
Петрикова В.Т. ІНФОРМАЦІЙНА КУЛЬТУРА ТА МЕДІАОСВІТА: ДЕТЕРМІНАЦІЯ ПОНЯТЬ У СУЧАСНОМУ КОМУНІКАЦІЙНОМУ ВИМІРІ ОСВІТИ	395
Сукаленко Т.М. ПІДРОСІЙСЬКА І ПІДАВСТРІЙСЬКА УКРАЇНА XIX СТ. В РОЗРІЗІ МОВНО-ЕТНІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК	402